

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 14 (606)

Субота, 7 квітня 1979 квітня

Ціна 2 коп.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

СЛОВО ПІДКРІПЛЮЄМО ДІЛОМ

Гідно готується зустріти лєнінський комуністичний суботник колектив Чернігівського УВП. У підготовці до свята праці активну участь беруть партійна, комсомольська, профспілкова і первинна організації УТОГ. Шість цехів і дільниць, які працюватимуть у дві зміни, випустять продукції на суму 12,5 тисячі карбованців, що на 2,1 тисячі карбованців більше, ніж в цей день минулого року.

Про свою готовність працювати по-ударному в день «Червоної суботи» заявили 250 робітників і службовців підприємства. 220 виробничників будуть зайняті безпосередньо виготовленням продукції. 260 брезентових костюмів і 6640 пар

рукавиць зійде з конвейера швейного цеху в цей день. «Завдання виконаємо з честю, продукцію дамо високої якості» — пообіцяли бригадири швачок-мотористок, ветерани праці Чернігівського УВП К. М. Пильник, П. І. Повжик, К. С. Ткаченко і О. І. Чантай.

30 інженерно-технічних працівників під час суботника впорядковуватимуть територію підприємства, збиратимуть металолом, виконуватимуть необхідні ремонтні роботи.

560 карбованців, зароблені на комуністичному суботнику, будуть перераховані у фонд десятої п'ятирічки.

К. ОЛЕКСАНДРЕНКО.
м. Чернігів.

ПОПРАЦЮЄМО ВИСОКОПРОДУКТИВНО

Колектив Ужгородського УВП № 1 на загальних зборах одно-стайно підтримав ініціативу москвичів про проведення 21 квітня комуністичного суботника, присвяченого 109-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Виступаючи на зборах, бригадири шліфувальників М. М. Данканич та І. І. Грига закликали всіх робітників підприємства потрудитися в цей день високопродуктивно, з перевиконанням виробничих завдань, за-

безпечити високу якість роботи.

— Віддаючи свою працю Вітчизні, — сказав бригадир-електрогазварювальник механічної майстерні, член КПРС Є. М. Олійник, — ми зробимо її ще могутнішою.

Зароблені в день суботника гроші в сумі 4,5 тисячі карбованців вирішено перерахувати у фонд десятої п'ятирічки.

М. ВОЛОШКО,
секретар парторганізації
Ужгородського УВП № 1.

ТАКИМ БУДЕ НАШ ВНЕСОК

Одно-стайно підтримав почин москвичів про проведення 21 квітня комуністичного суботника колектив Запорізького учбово-виробничого підприємства.

У нас розроблено план, за яким у цей день працюватиме 450 чоловік. 350 із них трудитимуться на своїх робочих місцях. Вони випустять продукції на 15 тисяч карбованців, в тому числі на 8 тисяч карбован-

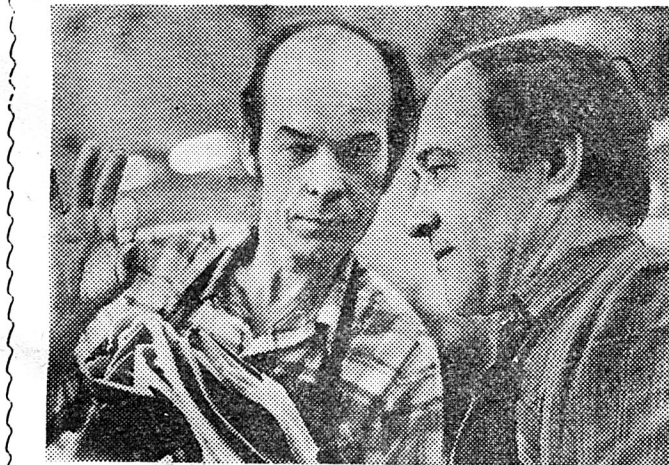
ців — із державним Знаком якості. У натуральному вираженні буде виготовлено 200 штук трансформаторів ТГ-1020 VI, 600 штук трансформаторів ТГ-1020 і 500 штук реле РПУ-2.

Сто чоловік працюватимуть у день суботника на очистці і благоустрої території і нового виробничого корпусу підприємства. Ці роботи будуть прове-

Закінчуючи середню школу, Валентина Бас не вагалась у виборі фаху. З дитинства подобалась їй красива і необхідна людям професія швачки. То ж і пішла комсомолка працювати на Лубенське УВП. За короткий строк вона стала однією з кращих робітниць підприємства. Виробниче завдання постійно виконує на 110—115 процентів, бореться за звання ударника комуністичної праці і відмінника якості.

На знімку: В. Бас.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

Високою продуктивністю праці відзначається робітник Ровенської фабрики індошовиву взуття Петро Онуфрійович Варварук. За 20 років праці на підприємстві він добре оволодів спеціальністю, виконує змінні норми на 120 процентів при високій якості.

Члени УТОГ виявили йому високе довір'я, обравши головою своєї первинної організації.

Загальною пошаною користується на фабриці і ветеран виробництва, переможець соціалістичного змагання 1978 року, Петро Євгенович Лопатюк.

Обидва вони — ударники комуністичної праці, є хорошим прикладом для інших робітників.

На знімку: (зліва направо) П. О. Варварук і П. Є. Лопатюк.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

Турботи овочівників

З кожним днем шириться фронт робіт в овочівників радгоспу імені Горького Мар'їнського району Донецької області, серед яких працює і член УТОГ Марія Георгіївна Папакіна. У парниковому господарстві члени овочівницької бригади в оптимальні строки посіяли близько 150 рам ранньої капуста, одержали добрі сходи і ведуть старанний догляд за розсадою. Нещодавно посіяно помідори, які займають близько 800 рам.

Кипить робота в парниках. Якість розсади відмінна, рослини швидко йдуть у ріст. Добре трудиться на цій відповідальній дільниці боротьби за ранні овочі і Марія Георгіївна, яка змінну норму виробітку виконує на 120—125 процентів, є однією з правофлангових соціалістичного змагання.

В. КРУГЛЯК.

Донецька обл.

КРАЇНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

РОСТИ, САМОТЛОР!

П'ятисотмільйонну тону рідкого палива видобуто на промислах управління «Нижнявартівськ-нафта» імені В. І. Леніна. Важлива трудова перемога здобута на передодні знаменної для тюменських нафтовиків події — десятиріччя з початку розробки Самотлору.

МІСТО В РУСЛІ РІКИ

Механізовані колонні розпочали прокладання каналу, який випрямить русло ріки Ургал. На майданчику, який звільниться від води, піднімуться станція Східної дільниці БАМу і місто Ургал. Це місце вибрано не випадково: там, де тече ріка, немає вічної мерзлоти. Тому будинки не треба ставити на спеціальні палі. А це — значне здешевлення будівництва.

ДЛЯ СИБІРСЬКОЇ БУДОВИ

Автотрансформатор для Саяно-Шушенської ГЕС на три місяці раніше строку виготовлено в об'єднанні «Запоріжтрансформатор». Ця електрична машина потужністю 553 тисячі кіловольт-амперів діятиме в комплексі з другим гідроагрегатом електростанції,

(ТАРС—РАТАУ).

який будівельники зобов'язалися пустити достроково цього року.

КОМПЛЕКСНИЙ АГРЕГАТ

До початку посівної латвійські землероби одержали нові комплексні агрегати-сівалки, суміщені з пристроями для обробки ґрунту і внесення мінеральних добрив. Новий агрегат створили вчені Латвійської сільськогосподарської академії, а її випуск налагодили підприємства Держкомсільгосптехніки республіки. Машина відзначається простотою конструкції і надійністю в роботі, може добре діяти на підвищених швидкостях. Завдяки її застосуванню майже в півтора раза підвищується продуктивність праці порівняно з використанням звичайних комплексів машин.

СОЛОТЧИНСЬКІ ЗДРАВНИЦІ

У віковому сосновому бору знаменитого курортного містечка Солотча справив новосілля санаторій-профілакторій «Дружба», збудований на кошти виробничого об'єднання «Рязельмаш». Одночасно споруджується найбільший у Рязанській області кардіологічний санаторій «Солотча» для сільських трудівників. Вибір місця для здравниці визначила наявність тут величезного підземного «моря» теплої мінеральної води.

ПО РЕСПУБЛІЦІ

Повідомляють кореспонденти РАТАУ

НА ЗАМОВЛЕННЯ ГЕОЛОГІВ

Херсон. На місяць раніше строку судноремонтники заводу імені Куйбишева відправили тюменським геологам металевий док, збудований на замовлення управління «Головтюменгеологія». Ця плавуша споруда вантажопідйомністю 800 тонн призначена для приймання геологорозвідувальних суден середньої тоннажності, які працюють у Карському морі.

ІСПИТ НА ЗРІЛІСТЬ

Ровеньки. Ворошиловградської області. Важливий рубіж на шляху до видобутку в цьому році мільйона тонн антрациту взяла комсомольсько-молодіжна бригада М. М. Скрипника з шахтоуправління імені Фрунзе об'єднання «Донбасантрацит». Вона видала 250-тисячну тону вугілля, що становить річну норму видобувної бригади. Середньодобове навантаження на комплекс КМ-87 тут уже перевищило три тисячі тонн.

ВИПРОБУВАНО СТАЛІВІ ЗЕМЛЕКОПИ

Київ. У сімействі машин з маркою заводу «Червоний екскаватор» поповнення: йде підготовка до серійного виробництва екскаваторів ЕО-2623 і Е-5015Б. Обидва нових агрегати будуть використовуватись на новобудовах промисловості і в сільському господарстві.

НАД ПОЛЯМИ — ШТУЧНИЙ ДОШ

Краснопереконськ Кримської області. Бригада Героя Соціалістичної Праці В. С. Саранчі з радгоспу «Таврійський» першою в Кри-

му почала полив посівів зерно-кормової сівозміни водами Дніпра, що прийшли сюди Північно-Кримським каналом.

З кожним днем Каховське водосховище дає більше дніпровської води, якої вже надходить майже по сто кубометрів на секунду.

САДОВЕ КІЛЬЦЕ МІСТА

Львів. Нині члени колективного саду виробничого об'єднання «Електрон» за традицією посадили двадцять тисяч плодкових дерев і ягідних кущів. До послуг садівників-любителів — розсадинки, плодосховище, інвентар і мінеральні добрива.

Щороку звідси на заводський комбінат харчування, у дитячий садок, піонерський табір, санаторій-профілакторій надходять десятки центнерів фруктів і ягід. А всього в області під колективні та індивідуальні сади відведено майже півтори тисячі гектарів.

ЗВОДЯТЬСЯ ДИТЯЧІ ЗДРАВНИЦІ

Одеса. Дитяче містечко виросло на морському березі в курортній зоні Сичавка. Це — перша черга комплексу піонерських таборів, який створюють тут комітети профспілок хіміків, автотранспортників, харчовиків, машинобудівників.

За короткий строк біля моря піднялися чотири багатопверхових спальних корпуси, кіноконцертний зал, спортивні майданчики. Нилішнього літа в дитячих здравницях відпочинуть більше ста тисяч школярів. З цією метою з профспілкового бюджету виділено близько п'яти мільйонів карбованців.

НАУКА — ДЕСЯТИ П'ЯТИРІЧЧІ

У співдружності з ученими

Понад шістьдесят установ Академії наук СРСР і академій союзних республік ведуть дослідження, зв'язані із сільськогосподарським виробництвом. У доповіді на липневому (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев говорив, що дуже важливо, щоб у розробці багатогранних проблем прискорення науково-технічного прогресу в сільському господарстві і далі брали активну участь не тільки працівники сільськогосподарської науки, а й учені всіх галузей знань.

Тепер визначено основні напрями фундаментальних і прикладних

робіт для прискорення науково-технічного прогресу в сільському господарстві. Зокрема, мають бути розроблені принципи створення систем машин, включаючи маніпулятори, роботи, крокуючі машини, засоби автоматизації сільськогосподарського виробництва. Велику увагу приділяють учені пошукам шляхів для зниження паливно-енергетичних затрат у сільському господарстві. Ці та інші проблеми увійшли в проект комплексної програми, в реалізації якої візьмуть участь учені країни.

(ТАРС).

ТРУДОВИЙ ЕНТУЗІАЗМ

Натхнені рішеннями липневого і листопадового (1978 р.) Пленумів ЦК КПРС, трудящі Чернігівщини успішно закінчили третій рік десятої п'ятирічки. Область нагороджена перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ і перехідним Червоним прапором ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР.

У великих трудових досягненнях трудящих придесенського краю є частка самовідданої праці і глухих трудівників, яких в області більш як півтора тисячі. Вони беруть активну участь у виконанні колективних і особистих зобов'язань четвертого року п'ятирічки.

Про трудові досягнення глухих і йшла мова беззвездного дня в місті Чернігові на спільній обласній нараді членів УТОГ — передовиків і переможців соціалістичного змагання промисловості і сільськогосподарства.

Неоціненний вклад у трудову перемогу вносять правофлангові

соціалістичного змагання. Так, значна частина з них особисті плани першого кварталу поточного року закінчила до дня виборів до Верховної Ради СРСР. Філігранною майстерністю володіють ті, які вже подолали висоти десятої п'ятирічки і працюють в рахунок одинадцятої. Їх трудовий ентузіазм запалює в багатьох серцях вогник творчості і гаряче прагнення оволодіти секретами майстерності. Це — робітник Чернігівського цегельного заводу Григорій Максимович Мележко, груди якого прикрашають орден Трудової Слави III ступеня та багато знаків перемоги соціалістичного змагання, а його фото — на міській Дошці пошани, швачка з селища Ріпки Марія Артемівна Красковська. Вони працюють в рахунок березня 1981 року. Робітник Чернігівської фабрики індошвику взуття Петро Федорович Самотяжко, досконало оволодівши всіма виробничими процесами, виготовляє продукцію нових моделей високої якості. На його

трудоному календарі — грудень 1983 року.

З випередженням часу працюють кравці Чернігівської фабрики індошвику верхнього одягу А. О. Скоба, М. П. Пінчук, Е. І. Борщевська, швачки-мотористи Чернігівського УВП Н. І. Водотова, Г. Я. Бабич, У. І. Лашенко, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня різальник крою Г. М. Марусик і багато інших.

Треба віддати належне трудівникам полів і ферм, які готують до нашого столу різні продукти харчування. Серед них — майстри по виробництву тваринницької продукції О. О. Павленко, І. А. Братель, В. Т. Лоза, М. В. Роговий, механізатор Г. П. Отрошко і багато інших, котрих все трудове життя пов'язане з рідною і щедрою землею.

Правофлангові п'ятирічки поділилися багатим досвідом роботи, своїми думками і планами на майбутнє. Основою їх трудових досягнень є не що інше, як уцілювання робочого часу, оволодіння передовими прийомами праці, найбільш раціональне використання інструментів, приладів, механізмів, заощадження матеріалів.

Любов до своєї професії, творчий підхід до виконання завдань вносять в їх працю щось нове, удосконалене.

У своєму виступі директор Чернігівського УВП О. Д. Углич зазначив, що на всіх ділянках суспільного виробництва ще є невикористані резерви, котрі треба шукати кожному на своєму робочому місці. Важливим резервом піднесення ефективності роботи є досвід передовиків. Треба зрозуміти так, щоб він став надбанням усіх.

Учасники наради наголошували на тому, що глухі трудівники у відповідь на високу нагороду Чернігівщини, докладуть зусиль для дальшого підвищення ефективності роботи, примножать досягнення правофлангових і в єдиній сім'ї трудящих області успішно виконують плани і соціалістичні зобов'язання четвертого року і десятої п'ятирічки в цілому.

Одногласно було прийнято звернення до всіх глухих трудівників області.

Групу передовиків нагороджено почесними грамотами президії обласного відділу УТОГ.

О. КЛИМОК.

Жодного відстаючого поруч

Колектив Стрийської швейної фабрики успішно справляється з виробничими завданнями четвертого року п'ятирічки. Зокрема, за перший квартал у торговельну мережу відправлено на 974 шкільні форми більше, ніж планувалося.

Всі трудівники працюють під девізом «Жодного відстаючого поруч». Між ними укладено договори на трудове суперництво, що дає добрі результати. Багато швачок-мотористок вже рапортували про виконання особистих чотирирічних завдань і працюють в рахунок останнього року п'ятирічки.

Серед переможців соціалістичного змагання і члени УТОГ Ядвіга Казимирівна Лозинська, Марія Олексіївна Лешко, Розалія Теодорівна Налапій та інші, які вносять вагомий вклад у досягнення всього колективу.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Львівська обл.

НА ЗАВЕРШАЛЬНОМУ ЕТАПІ

Одним з дійових засобів успішного розв'язання завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, є впровадження комплексної системи управління якістю продукції і перероблення її в підвищення ефективності виробництва.

На Чернівецькому учбово-виробничому підприємстві ось уже третій рік йде впровадження цієї системи у всіх підрозділах та відділах, що регламентує не тільки безпосереднє поліпшення якості продукції, а й якість самої праці всіх виконавців. За цей час на УВП розроблено і впроваджено 42 стандарти підприємства.

Найбільш важливими з них є такі стандарти, як «Вхідний контроль сировини і матеріалів», група стандартів по здійсненню контролю за процесами виробництва і готової продукції, стандарт «Система бездефектної праці інженерно-технічних працівників і службовців підприємства».

Ці стандарти справляють великий вплив на рівень якості продукції на всіх стадіях її виготовлення. Тепер колектив підприємства проводить завершення робіт по впровадженню КСУАП. З цієї метою здійснюється контроль за дотриманням вимог стандартів підприємства, погодження матеріалів з лабораторією Державного нагля-

ду за стандартами і вимірювальною технікою, тобто готуємося до зацієї системи в жовтні місяці цього року.

Впровадження елементів комплексної системи вже дало позитивні результати. Протягом ряду років підприємство не має рекламаций на незадовільну якість продукції. Значно зменшилася кількість виробничих відходів. Так, на заключний контрольній операції замість запланованого одного процента відходів, фактично відходи становлять 0,4 процента. Підприємство випускає чотири види виробів з державним Знаком якості, що становить 3,3 процента від загального обсягу виробництва.

Показник якості є одним з важливих при визначенні переможців в соціалістичному змаганні серед колективів цехів, дільниць, відділів, а також в індивідуальному змаганні серед робітників ведучих спеціальностей за присвоєння звання «Кращий за професією», «Відмінник якості», «Майстер — золоті руки», «Бригада відмінної якості». Нині право працювати на самоконтролі надано 60 передовим робітникам — плетільникам, що випускають продукцію тільки відмінної якості.

Особливої вдячності і поваги заслуговують робітники підприєм-

ства Л. В. Андронік, М. М. Абрамчук, М. А. Толук, В. І. Мотыкіна, Н. А. Килигой, В. Я. Мамонтова, З. Н. Зими́на та ряд інших. Вони не раз виходили переможцями конкурсів, є активними учасниками громадського життя колективу УВП.

На підприємстві два рази на рік проводиться конкурс-огляд за високу продуктивність, відмінну якість, ошадливе використання матеріалів. Проведення таких конкурсів мобілізує весь колектив на виконання важливих завдань. Кожен учасник конкурсу прагне завоювати призове місце, а показники, досягнуті під час конкурсу, зробити повсякденною нормою.

Велику роль у підвищенні якості продукції відіграє вміле поєднання морального і матеріального стимулювання за випуск високоякісної продукції. Так, плетільники, що працюють на самоконтролі, одержують 10 процентів премії щомісячно, робітникам, які не перевищують встановлених лімітів вирізів, виплачується 5 процентів премії від відрядного заробітку.

На робочих зонах плетільників вивішено посвідчення з правом працювати без контролю.

У впровадженні комплексної системи управління якістю продукції ми вбачаємо запоруку дальших трудових здобутків колективу підприємства.

А. КЕСАРЄВА,
начальник ВТК
Чернівецького УВП.

Дбайливо навчає молоду робітницю Світлану Коржанову наставниця Сімферопольського УВП Валентина Вікторівна Малина.

Фото П. МІНЬКА.

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ ДІЄ

ЗАВДЯКИ ОЩАДЛИВОСТІ

Колектив Сумського учбово-виробничого підприємства, виконуючи рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, докладає багато зусиль для підвищення ефективності виробництва, активно включився у Всесоюзний і республіканський громадські огляди використання резервів економіки і бережливості матеріальних, трудових і енергетичних ресурсів.

Для організації і проведення цієї роботи торік була створена комісія, до складу якої ввійшли головний інженер Л. Г. Слинський, старший бухгалтер В. Н. Голованенко, економіст відділу матеріально-технічного постачання П. А. Верич, інженер-економіст Т. А. Голод, передові робітники А. Д. Пистунюва, Н. Сергієнко і автор цих рядків. На кожній дільниці створено оглядові пости народних дозорців, які працюють під керівництвом голови групи народного контролю.

Пости проводять рейди-перевірки додержання режиму економії. Зокрема, за клопотанням дозорців були зменшені норми витрат ниток на пошиття чоловічих костюмів, контролювалось дотримання освітлювального режиму, викрито випадки недобросовісного ставлення до зберігання матеріальних цінностей молодого робітника рукавичної дільниці.

Група народного контролю працює за планом, який охоплює всі дільниці підприємства. Проводяться перевірки правильності оформлення документації і видачі матеріалів із складу, якості продукції, використання транспорту, раціонального витрачання електроенергії, основних і допоміжних матеріалів.

Питання вишукування резервів виробництва часто розглядаються на засіданнях групи народного контролю, місцевому профспілці, на виробничих нарадах.

В результаті виконання заходів, спрямованих на ошадливе використання матеріальних, трудових і енергетичних ресурсів, на підприємстві за минулий рік зекономлено 900 метрів тканин на суму 1,1 тисячі карбованців, 28,2 тисячі коштунок ниток на суму 2,3 тисячі карбованців, 214 кілограмів шпату на суму 100 карбованців. Різко зменшилися втрати робочого часу за рахунок відпусток з дозволу адміністрації.

Режим ошадливості і бережливості став справою всіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємства.

Е. ЗІНЕНКО,
заст. голови групи народного
контролю Сумського УВП.

Прес-форма для лотка

Впровадження сучасного обладнання, прогресивних технологічних процесів на ДВО «Електромагніт» дає можливість освоювати нові види виробів. Так, в інструментальному цеху у стислі строки виготовлено ливарну прес-форму для лотка. Це дозволило випустити додаткової продукції на кілька тисяч карбованців.

Особливо відзначилися на виго-

товленні прес-форми Олег Руленков і Леонід Гончаров.

Нині перед нами стоїть завдання забезпечити всі цехи оснасткою, щоб успішно виконати план і зобов'язання. Кожен робітник прагне внести в цю справу якнайбільший вклад.

Б. ТУРКІН,
старший майстер інструментального цеху ДВО «Електромагніт».

АВТОРИТЕТ

Десять років працює Василь Юрійович помічником майстра на Чернівецькому учбово-виробничому підприємстві. Коли на зміну заступає бригада ремонтників, яку він очолює, робітники цеху № 1, де виготовляють еластичну тасьму, спокійні: техніка працюватиме безвідмовно.

Характерним у роботі ремонтників є те, що вони виконують свої обов'язки з усією відповідальністю і зі знанням справи. Багатий досвід, висока професійна майстерність — все це в поєднанні дає неабиякі результати. І ще один секрет успіху ремонтників криється в умільній організації праці. Саме організація праці, соціалістичне змагання за ефективний і якісний ремонт дозволяють вести пошуки невикористаних резервів, скорочувати строки робіт, успішно виконувати взяті соціалістичні зобов'язання четвертого року десятої п'ятирічки.

Пройшовши шлях від робітника до помічника майстра, Василь Юрійович добре знає запити людей і потреби виробництва, швидко орієнтується в складних обставинах. Він постійно прагне налагодити роботу своїх товаришів так, щоб жодна поломка не застала їх зненацька. Перш за все ремонтники контролюють роботу тих вузлів, які найчастіше виходять з ладу. Слюсарі заздалегідь заготовляють запчастини, і коли

виникає необхідність, замінюють їх в Perezмінку.

Василь Юрійович добре знає по собі: досвід приходить з роками, набувається в повсякденній роботі. В бригаді нині пра-

цює половина молодих робітників і до кожного з них він закріпив досвідченого виробничника. Та й сам не стоїть осторонь — завжди допоможе молодому товаришу. За це й поважають його в колективі.

Василь Михайлюк вважає життя неповноцінним, якщо воно обмежене тільки виробництвом. Сам він — активний учас-

ник всіх заходів, що проводяться в цеху чи за межами підприємства. Довгий час грає у волейбольній команді, бере участь в шахово-шахових турнірах.

— Спорт, — каже Василь Юрійович, — не тільки гартує здоров'я, але й допомагає в праці. З ним я не розлучаюсь ніколи. І товаришів своїх заохочую.

Не уявляє себе Михайлюк без драматичного колективу при Садгирському будинку культури. Найбільше йому подобається грати комедійні ролі в невеликих інтермедіях. І коли на обличчях глядачів помічає посмішки, до самого приходить задоволення і певність, що зусиль не пропади марно.

По доброму заздирять товариші шалливому подружжю Михайлюків. Дружина Василя Юрійовича Тамара Петрівна трудиться на цьому ж підприємстві плетільницею. Її ім'я серед кращих виробничників. Вона також прагне не відставати від чоловіка — свою продукцію здає лише з відмінною якістю, вже зараз працює в рахунок кінця 1979 року.

Вдома їх завжди чекають радісні турботи. Трудолюбивими і охочими до знань ростуть у них діти — Юлія і Віталій. Вони в усьому хочуть бути схожими на батьків — кращих представників робітничого класу.

І. СІЧОВИЙ.

На знімку: В. Ю. Михайлюк.

Фото автора.

КАПІТАН КНИЖКОВОГО МОРЯ

Бібліотеки культзакладів УТОГ проводять велику роботу по обслуговуванню трудівників. Вони — носії культури, усього нового, прогресивного. Ця розповідь про один із таких закладів — бібліотеку Черкаського будинку культури глухих.

Про свою роботу Ганна Михайлівна Шлапаченко доводить захоплено і цікаво. Відчувається, що вона її любить, віддає багато енергії, знань і досвід, нагромаджений за 15 років.

До послуг відвідувачів — книжковий фонд з більш як 4 тисячі примірників, розрахований на людей різного віку. Крім того, на вимогу читачів бібліотека може одержати потрібну книгу через міжбібліотечний абонемент. До бібліотеки надходять близько 30 найменувань періодичних видань. Тут центральні, республіканські та обласні газети, політичні, галузеві і художні журнали.

У вільний від роботи час поспішають члени УТОГ на вогник бібліотеки. Ганна Михайлівна добре знає уподобання і смаки кожного. Ось завітав член УТОГ Шипка. Бібліотекар знає, що йому потрібно шось з новинки детективної літератури. Босенко, наприклад, любить сатиру і гумор, а Терещенко — книги на військову тематику. Своєрідний підхід має Ганна Михайлівна і до найменших відвідувачів бібліотеки — дітей.

Особлива категорія читачів — пропагандисти, агітатори, політінформатори.

— З ними приємно працювати, — каже Ганна Михайлівна. — Почуттям гордості і відповідальності проймається серце, адже в кожній успішно проведеній політінформації чи за-

нятті, частка й моєї праці.

Чимало добрих і корисних справ на рахунок бібліотеки. Це — тематичні та літературні вечори, читальні конференції, диспути. Великий інтерес у членів УТОГ викликають читальні конференції по книгах-спогадах Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина».

Часто можна побачити Г. Шлапаченку в цехах Черкаського УВП. На підприємстві ось вже два роки працює пересувна бібліотека. Тут організуються перегляди літератури, книжкові виставки.

У Ганни Михайлівни чимало роботи, широке коло обов'язків. Та працювати їй легко, бо згуртувала навколо себе актив добровільних помічників, котрі допомагають їй в цілоденних турботах. Активну участь у масових заходах беруть О. Мурас — пенсіонерка, член УТОГ Т. Толюпа, Г. Губко, працівники обліково-кредитної, УВП, за що їм Ганна Михайлівна щиро вдячна.

У виступі на листопадному (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв підкреслює, що в ідеологічній роботі слід забезпечити максимум діловитості, конкретності, оперативності. Ці вимоги повністю стосуються і роботи бібліотек. Саме так намагається працювати Г. М. Шлапаченко — ветеран клубної і бібліотечної справи.

Т. ТРЕТЯКОВ.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

ДОБРА, ЗАДУШЕВНА

Тільки-но засіріє за вікном, Марія Василівна Ващенко поспішає знайомим путівцем на ферму № 3. Сімнадцять років минуло з тих пір, коли вона переступила поріг цієї ферми в колгоспі імені ХХ партз'їзду Житомирського району.

Спочатку доручили молодняк. І вона виходила з них добротних корів. З часом до члена УТОГ М. В. Ващенко прийшла майстерність, а відтак, — зросли надої молока. Це дало їй змогу стати врівень з передовими доярками колгоспу. За ударну працю — повага й шана. Почесні грамоти, цінні подарунки, грошові премії... Ці нагороди доярка сприймала як визнання. Тому з подвоєною енергією бралася за улюблену справу, домагалася зростання надоїв молока не лише за рахунок збільшення поголів'я корів (зараз вона доглядає 20 замість 18), а й враховуючи правильну відгодівлю, дотримання раціону, повного використання кормів. М. Ващенко пильно стежить за чистотою стійла своїх підопі-

чих, санітарним станом у корівнику.

Результати — найкраще свідчення тому. Минулого року Марія Василівна надоїла від кожної корови по 2735 кілограмів молока і неодноразово посідала вищу сходинку в соціалістичному змаганні. Надої молока в середньому по колгоспу нинішнього року становлять 5,2 кілограма від корови, а у М. В. Ващенко — 7,5 кілограма. Найкращу характеристику Марії Василівні дав головний зоотехнік колгоспу Олексій Іванович Шубенко:

— Добра, душевна людина. Завжди допомагає своїм товаришам по роботі. Корми береже, як хліб. Слідкує, щоб корови повністю з'їдали їх. І в змаганні завжди серед передовиків.

Кожен день М. В. Ващенко сповнений турбот. А в доярки вони пов'язані із зростом надоїв молока, достроковим виконанням завдань четвертого року десятої п'ятирічки.

Г. МИХАЙЛЕНКО.

Житомирська обл.

3 редакційної пошти

В гостях у шефів

Міцна дружба єднає учнів Кисляцької школи-інтернату з трудівниками колгоспу «Радянська Україна» Гайсинського району Вінницької області. Нещодавно вихованці відвідали своїх шефів, почесних піонерів школи, передових тваринників, переможців соціалістичного змагання Д. Ф. Ярошенка і О. Т. Чалюк.

Дмитро Францевич Ярошенко розповів про свій трудовий шлях, що розпочався у 1953 році після закінчення семи класів. Нині Дмитро Францевич закінчив заочно середню школу. Спершу важко було молодому хлопцеві працювати, але наполегливість дала свої результати. Тепер за плечима великий досвід роботи, яким він охоче

ділиться з товаришами по праці. Вибори до Верховної Ради СРСР Ярошенко зустрів з хорошими результатами — 750 грамів добового приросту живої ваги молодняка.

Партія і уряд високо оцінили його працю, нагородивши орденами та медалями.

Про своє життя розповіла Ольга Трохимівна Чалюк. Вона 14 років працює на фермі. Передова колгоспниця за відмінну роботу відзначена високими нагородами. До дня виборів вона підійшла з результатом — 750 грамів добового приросту молодняка.

На закінчення шефи побажали школярам добре вчитися, любити працю, бо лише вона робить людину щасливою.

В. КОВАЛЬ,
вчитель Кисляцької
школи-інтернату.

Вінницька обл.

Щасливе подружжя

Нещодавно члени УТОГ, подружжя Малайренки — Яків Омелянович та Віра Василівна справили срібне весілля. З цієї радісної події їх прийшли привітати численні родичі, друзі, сини з невістками й онуки. На адресу щасливого подружжя було виголошено чимало щирих, теплих слів. Цього пам'ятного дня Яків Омелянович та Віра Василівна пригадали шлях, який пройшли вони разом за чверть століття.

Молодята побралися в нелегкі повоєнні роки. Були в молодій сім'ї і скрута, і труднощі. Та вони не стали на заваді щасливого життя.

Яків Омелянович — кваліфікований токарь, працював на автобазі, а дружина — вела домашнє господарство, доглядала двох маленьких синів. Виростили й виховали їх ввічливими і працелюбними.

Аркадій і Олег чесно відслужили дійсну службу в лавах Радянської армії. Від командування частин, де служили сини, на адресу Якова Омеляновича та Віри Василівни неодноразово приходили подяки за їхню сумлінність і старанність. Тепер Аркадій і Олег мають свої сім'ї. Взірцем в подружньому житті для них стали батько і мати, які через усі роки пронесли повагу одне до одного, лебедину вірність і любов.

Члени Олександрійського міського відділу УТОГ щиро привітали Якова Омеляновича та Віру Василівну Малайренків з цією пам'ятною в їхньому житті подією, побажали доброго здоров'я, відсвяткувати ще й золоте весілля.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія,
Кіровоградської обл.

КОРИСНА ЗУСТРІЧ

Я вже більше п'ятнадцяти років працюю в Товаристві. І от нещодавно, перебуваючи на семінарі культпрацівників і перекладачів у Харкові, зустрілася з бібліотекарем обласного Будинку культури Тамарою Михайлівною Каплун. Ця зустріч принесла багато користі мені і моїм товаришам — учасникам семінару. Ознайомившись з роботою обласної бібліотеки, я зрозуміла, що мені ще треба багато зробити в Готвальдському клубі.

Тамара Михайлівна розповіла нам про складання планів, заповнення читальних формулярів, про розстановку і оформлення книг, створення каталогу. Дала методич-

ні розробки по проведенню заходів до 109-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, по темі «Міжнародний рік дитини» та інші.

Бібліотекар поділилась досвідом організації пересувних бібліотек, які користуються великою популярністю у робітників учбово-виробничих підприємств Харкова.

Нинішнього року Т. М. Каплун відвідає культзаклади області з метою надання їм методичної і практичної допомоги.

М. ЛИТОВЧЕНКО,
завідуюча

Готвальдським клубом.
Харківська обл.

У компактних групах

Вісімнадцять років тому в цеху № 20 виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» почав працювати Федір Павлович Куличенко. Він завжди відзначається прагненням внести якнайбільший вклад у спільну справу, сумлінністю і працелюбністю.

Кілька років він очолює бригаду теслярів. За цей час став справжнім майстром свого діла, відмінним організатором виробництва.

Одна справа — самому досконалості оволодіти професією, і зовсім інша — керувати колективом бригади. І хай у бригаді 4—5 чоловік, однак кожний із них — особа, зі своїми нахилами, характером, ставленням до роботи. А підхід треба знайти до кожного.

Навчити людину професії, як вважає Федір Павлович, — це тільки початок роботи бригадира. Важливо прищепити йому почуття робітничої гордості, відповідальності за доручену справу, дати відчуття особистої причетності до турбот колективу. Тим більше, що бригадна форма організації праці на підприємстві є найбільш поширеною і загальний успіх залежить від кожного робітника.

Ф. П. Куличенко показує осо-

бийший приклад у будь-якому хорошому починанні. В тому, що колектив бригади з початку п'ятирічки тричі займав призові місця у соціалістичному змаганні, завдання третього року п'ятирічки виконав на 116 процентів, немала заслуга бригадира.

ПРИКЛАД ВАТАЖКА

Федір Павлович з великою повагою розповідає про своїх товаришів по праці:

— Хлопці дружні, кожний знає своє місце в бригаді і, коли потрібно, охоче приходять на допомогу товаришеві. Особливо це важливо в роботі по виготовленню дверей, віконних рам для будівництва житлових будинків і промислових споруд.

Бригадир Ф. П. Куличенко — наставник молоді, майстер своєї справи. Він вкладає в роботу досвід, знання, справжнє захоплення. Щедро ділиться з молоддю професійними навиками і життєвою мудрістю. Тільки за останні чотири роки він навчив професії столяра Сергія Зайцева і Дмитра Колоденка, які ус-

Велить серце

Це було 25 років тому. Зовсім юною на посаду художнього керівника у Мелітопольський міжрайвідділ УТОГ прийшла Діна Євменівна Седикова. Працювала невтомно, виконувала різні доручення. За чверть віку їй довелося бути перекладачем, головою МРВ, завклубом, режисером драматичного колективу. Проте, які б обов'язки не лягали на її плечі, вона виконувала їх сумлінно, з усією душею.

Багато сил і енергії віддала Д. Є. Седикова роботі в міжрайвідділі. Ось уже кілька років підряд завдяки її вмілому керівництву Мелітопольський будинок культури підтверджує звання «Колектив відмінної роботи».

Драматичний колектив, яким вона керує, завоював добру славу не лише у членів Товариства нашої області, а й за її межами.

Діна Євменівна Седикова завжди прагне віддати тепло свого серця людям. Вона багато робить для того, щоб відвідувачам завжди було цікаво в культзакладі. Нелегка, але почесна праця Седикової високо оцінена Батьківщиною. Діну Євменівну нагороджено ювілейною медаллю до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. За успіхи у соціалістичному змаганні — знаком переможця соціалістичного змагання 1976 і 1978 років.

Р. СКУБЕНКО,
художній керівник
Мелітопольського клубу.
Запорізька обл.

Багато років працює на Донецькому меблевому комбінаті перекладач компактною групи Олена Лазгнева. Глухі трудівники виявили їй високе довір'я, обравши головою первинної організації УТОГ. І вона випроводжує його з честю.

Активною помічницею О. Лазгневої у цих справах є її заступник Людмила Чуприк, яка уважно переймає досвід роботи наставниці, заслужила загальний авторитет у колективі.

На знімку: (Зліва направо) Л. Чуприк і О. Лазгнева.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

Напевно, ніхто не відмовиться, коли йому під час роботи подадуть чашку гарячого напою. І настрий у даному випадку підносить не стільки напій, скільки увага.

Саме таку ініціативу проявили на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт». Тут організовано подачу кави робітникам у робочий час. Випивши чашку напою, вони почувають себе краще, бадьоріше.

На знімку: (зліва направо) чергові Валентина Зимба і Людмила Соловйова готують каву для роздачі.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

АТЕСТАЦІЯ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ

КВІТНЕВИЙ ЕКЗАМЕН

Екзамені, як правило, складають влітку. Але в самодіяльному мистецтві свої закони. Тому найжаркішим місяцем нинішнього року для самодіяльного народного ансамблю танцю «Славутич» Запорізького будинку культури УТОГ (балетмейстер В. Д. Возіян) стане квітень. Учасники цього колективу звітуватимуть перед республіканською оглядовою комісією, відстоюючи свій почесний титул.

Всіх членів ансамблю «Славутич» об'єднує любов до мистецтва, захопленість, потяг до духовного збагачення і творчої праці. Учасники колективу — люди різних професій, справжні ентузіасти. Напевно, це не так-то вже й легко після роботи поспішати на репетиції, маючи сім'ю, дітей. Але танцюристи рідко коли пропускають репетиції. І мимоволі виникає питання: в чому саме прикладна сила народного колективу? Пояснення, на перший погляд, просте: подобається. Подобається розчувати все нові і нові танці, перевтілюватися в своїх героїв. Та й люблять вони, врешті-решт, танцювати не просто для себе. Це — любов активна, коли створене хочеться віддавати людям, поділити відчуття прекрасного з тими, хто сидить в залі.

Ансамбль танцю «Славутич» створено ще в 1950 році. Варто зазначити також, що це один з найстабільніших танцювальних колективів УТОГ. До його складу входять і новачки, і ветерани, котрі на сцені виступають по 15—25 років. Хто ж вони — артисти народного ансамблю танцю «Славутич»?

Це — староста Павло Ракович, слюсар-складальник заводу «Комунар», ударник комуністичної праці, неодноразовий переможець трудового суперництва, наставник. Його портрет — на заводській Дошці пошани. А після зміни він поспішає в Будинку культури. Його стаж в ансамблі досягає 25 років. За цей час П. Ракович не раз брав участь у республіканських фестивалях самодіяльного мистецтва, нагороджений золотою і срібною медалями. Разом з ним в ансамблі його дружина Надія Ракович. До жерел творчості схилиється і їхній син Станіслав. Як бачимо, захоплення мистецтвом стало вже сімейною традицією.

Активну участь у роботі ансамблю бере слюсар заводу «Моторобуд» Іван Кузьмин. 17 років танцює разом з товаришами столяр заводу «Комунар» Гудко. Багато цікавих образів за сім років своєї роботи в ансамблі створила ізольовальниця Запорізького УВП Марія Панкеева. За виконання сольного танцю «Орля» вона нагороджена срібною медаллю.

Хочеться добрим словом згадати й про тих, чий стаж у танцювальному колективі не перевищує одного-двох років, але вони проявили чималі здібності у мистецтві танцю. Це — регулювальник УВП Микола Махін, пресувальник УВП Олександр Лебедев, вантажник Микола Хмеловський та інші. Про кожного з учасників можна розповісти багато цікавого. Більшість танцюристів — 13 чоловік — працівники Запорізького УВП. З великою програмою готуються виступити вони перед атестаційною комісією.

Перший відділ — це театральна-хореографічна композиція «Вічний вогонь» (автори сценарію І. А. Борис і В. Д. Возіян). Тема Вели-

кої Вітчизняної війни, страхіття концтаборів, безсмертний подвиг молодогвардійців, будівництво БАМу, події в Чилі — ось те, що увібрав у собі цей розділ. До другого відділу увійдуть десять-двадцять танців, хореографічних композицій. Окрім апробованих «На схилах Дніпра», «Доярочки», танцю угорських циган, вдачею колективу можна вважати такі нові постановки, як «Прогулянка по місту», «Сім язів», «Весела кадрили».

Балетмейстерська майстерність і сміливість В. Д. Возіяна полягає в тому, що він уміє підібрати цікавий репертуар для ансамблю, виходячи з індивідуальних можливостей кожного. Безперечно, колектив в ідейному і художньому відношенні перебуває на вірному творчому шляху. Програма концерту різноманітна, актуальна, більшість композицій цікаві за змістом, складні для виконання нечуєчними.

Однак, у творчій діяльності ансамблю помітні погрешності. Зокрема, технічно окремі танцювальні рухи, фрагменти виконуються учасниками досить таки слабо, не відшліфовані. Особливо це стосується танців «На кораблі», «Навіки разом», «Балада про орля» та білоруського танцю «Жарт». Відчувається, бракує певної уваги до проведення репетицій по народно-сценічному і класичному танцях. Відсутній кульмінаційний момент у композиції «Вічний вогонь». Необхідно також більше уваги приділяти роботі з підготовчою групою.

Сподіваємося, що самодіяльні танцюристи «Славутича» Запорізького будинку культури УТОГ з успіхом складуть цей своєрідний екзамен на зрілість.

В. ЖУКОВА,
ст. методист по хореографії
Науково-методичного кабінету
клубної роботи.

Фізкультура і спорт

ВСЕ ДЛЯ ЛЮДИНИ

Конституція СРСР відкрила нові перспективи для розвитку масового оздоровлення людей засобами фізичної культури. Нині у кожного з нас є всі можливості для систематичних занять спортом.

Надого запам'ятається членам УТОГ Одещини спортивний вечір «Людина велика і слава працею», який відбувся в спорткомплексі облівіділу УТОГ. Він був присвячений вшануванню кращих спортсменів минулого року. Напередодні цього торжества у спорткомплексі відкрився музей спортивної слави. Тут і фото кращих спортсменів всіх років, і захоплюючі спортивні поєдинки, і кубки, грамоти, пам'ятні вимпели, фотоальбоми.

Відкриваючи спортивний вечір, голова облспортфедерації В. І. Семенова зазначила, що спільною рисою наших кращих спортсменів є працелюбність. Безперечно, без неї не стати ні чемпіоном СРСР, ні навіть чемпіоном області. Одеська облспортфедерація завжди славилася відмінними борцями, волейболістами та баскетболістами. Відраділи успіхів досягли минулого року легкоатлети Одещини, у чому велика заслуга тренера Л. Чепурненка. Цілеспрямованість, вміння поставити перед собою мету і досягти її дали змогу Л. Чепурненку стати кращим тренером облспортфедерації.

Комітет по фізкультурі і спорту при виконкомі Одеської обласної Ради народних депутатів відмітив почесними грамотами великі заслуги у розвитку масового фізкультурного руху на Одещині ветерани спорту К. М. Лавенького, Ю. А. Семенова, А. Г. Журавського, В. А. Піскуп, Л. Н. Лебедеву та інших. Члени збірної України по фехтуванню привітали їх показовими виступами.

Фізична культура — чималий резерв для підвищення продуктивності праці. Це взяли до уваги більшість керівників підприємств. Кращим спортивним колективом за підсумками спартакіади Одесько-

го виробничого об'єднання «Електрорик», присвяченої 325-річчю возз'єднання України з Росією, став цех заготовки. Цей успіх розділяють також начальник цеху В. С. Чеботар, старший майстер Ю. Самошенко, котрі вважають спорт джерелом здоров'я, бадьорості, робочого настрою. Їм та К. Рогольову вручено пам'ятні папки «Кращий спорторганізатор Одеського виробничого об'єднання «Електрорик». В нагороду переможцям майстри спорту з акробатики В. Іванченко та І. Тараненко показали кілька складних номерів.

Голова облспортфедерації В. І. Семенова вручила пам'ятні папки спортсменам, котрі досягли найкращих результатів протягом минулого року. Серед них — чемпіон СРСР з боротьби Д. Антонов, олімпійська чемпіонка серед глухих по волейболу О. Свищ, чемпіонки СРСР по баскетболу Л. Вишнякова та Т. Крамарова, баскетболіст М. Багмут та інші. Їх вітали учасники дитячої циркової студії М. Одеси.

У січні нинішнього року чотирьом спортсменам облспортфедерації присвоєно почесне звання «Кандидат у майстри спорту СРСР». Це — волейболістки Л. Забродська і О. Свищ, баскетболістки Л. Вишнякова, Ю. Самошенко. Перед присутніми виступили чемпіонка ХХ і срібний призер ХХІ Олімпійських ігор по волейболу О. Казакова і заслужений тренер СРСР Ю. С. Курильський, котрі відмітили велику силу волі цих спортсменів, розповіли найбільш цікаві епізоди з їхнього життя.

Вечір закінчився товариською зустріччю по баскетболу між збірними облівіділу УТОГ і ТТУ, в якій вперше перемогу отримали наші спортсменки. Велику допомогу в організації вечора надали директор спорткомплексу Є. П. Ревич та інструктор В. Попов.

Л. ЕРШОВА,
інструктор Одеського
облівіділу УТОГ.

ШАХОВО-ШАШКОВИЙ ТУРНІР

Протягом двох місяців у червоному кутку гуртожитку Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» тривав шахово-шашковий турнір цеху № 5.

17 любителів шахової і 22 шашкової гри в цікавій і наполегливій боротьбі виборювали звання переможців і призерів турніру. Перше місце серед шахістів з сумою 15,5 очка посів лакувальник А. Н. Грищенко. На другому — слюсар-ремонтник В. С. Кирпичов. Єдина се-

ред чоловіків Є. Д. Никишова, котра завдала 11 поразок своїм суперникам, дві партії зіграла вничью і три програла, — на третій сходинці.

Перший рядок у підсумковій таблиці змагання шашкістів зайняв В. С. Кирпичов із сумою 19,5 очка. Слюсар-ремонтник А. І. Корнієнко виборов друге місце, А. Н. Грищенко — на третьому.

Переможці турніру нагороджені грамотами і цінними подарунками.
М. ПРОКОПЕНКО.

ОЛІМПІЙСЬКА МОЗАЙКА

23 жовтня 1974 року на 75-й сесії Міжнародного олімпійського комітету у Відні Москві було надано право провести ХХІІ літні Олімпійські ігри.

На перші Олімпійські ігри сучасності, які відбулись у 1896 році в Афінах, приїхало 311 спортсменів з 13 країн.

Олімпійська Москва чекає 12 тисяч спортсменів із 120—130 країн, 7400 журналістів і 600 тисяч туристів.

Виняткове право доставки гостей на Олімпіаду-80 дістав Аерофлот — найбільша авіакомпанія світу. Літаки Аерофлоту тепер обслуговують 80 країн Європи, Азії, Африки й Америки, а на початок 1980 року зв'яжуть Москву із 100 зарубіжними аеропортами.

У липні 1980 року московські аеропорти зможуть приймати до десяти тисяч пасажирів на годину.

Величезна робота у дні Олімпіади-80 чекає міський транспорт Москви. За прогнозами, в цей час на кожну тисячу жителів припадатиме до 80 легкових автомобілів. Столична ДАІ вже розробила спеціальні маршрути руху автотранспорту для учасників і гостей Олімпіади.

До Олімпіади довжину трас метрів буде доведено до 185 кілометрів. Кількість станцій столичної «підземки» збільшиться на 12.

Сьогодні готельний фонд Москви налічує 50 тисяч місць. До Олімпіади-80 його буде збільшено на 30 тисяч.

Навпроти центрального входу на ВДНГ за проектом радянських і французьких архітекторів споруджується 27-поверховий готель на 3500 місць. Унікальний і туристсько-готельний комплекс, який створюється в Ізмайлові. Тут буде зведено п'ять 30-поверхових житлових корпусів і громадський центр.

Тепер Московська міжміська телефонна станція може з'єднати за добу шість тисяч абонентів з 120 країн світу. В дні Олімпіади стільки переговорів треба буде надавати щогодини!

Такий зв'язок допоможе забезпечити новий телефонний вузол. Крім того, в Москві буде споруджено два поштамти і 38 нових поштових відділень.

(РАТАУ).

Редактор П. БУЛАТОВ

НА КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

ВИДАННЯ ПРО Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Творча спадщина Тараса Григоровича Шевченка — геніального українського поета, художника, мислителя, революціонера-демократа увійшла до скарбниці найцінніших надбань світової літератури. Його безсмертні твори перекладені на мови народів Радянського Союзу, багатьох країн світу. Інтерес до творчості Т. Г. Шевченка, до його сповненого героїзму життя зростає з кожним днем. І в зв'язку з цим, дедалі більше загострюється боротьба навколо творчої спадщини великого поета і художника. У нашій країні на ідейній основі марксистсько-ленінської методології зросло радянське шевченкознавство, визначило видатну роль поета-революціонера в історії визвольного руху народів царської Росії.

Своєрідним підсумком розвитку шевченкознавства став «Шевченківський словник», який випустила нещодавно в світ Головна редакція Української Радянської Енциклопедії та Інститут літератури імені Т. Г. Шевченка.

В ньому містяться багатосторонні відомості про життя і творчість, революційну діяльність Т. Г. Шевченка, висвітлюється широке коло питань і явищ, що стосуються відображення його життя і діяльнос-

ті в літературі та мистецтві. Статті, вміщені в цьому виданні, тісно пов'язані між собою, взаємодіють, систематизовані, поєднують. Відкривається «Шевченківський словник» вступною статтю «Тарас Григорович Шевченко», яка ознайомлює читача з соціально-історичними умовами, за яких розвинувся творчий геній Шевченка, накреслює основні віхи його життя і водночас шляхом послань допомагає читачеві перейти до інших матеріалів.

Матеріали словника також всебічно показують роль Т. Г. Шевченка в становленні й розвитку нової української літератури, критичного реалізму в українському образотворчому мистецтві.

Провідне місце в словнику займають матеріали, в яких висвітлено ідеї дружби та єднання українського і російського народів. Широко показано ідейні та творчі зв'язки Т. Г. Шевченка з прогресивними діячами російської літератури і вплив їх на творчість поета. Показано також історію перекладу творів Тараса Григоровича російською та іншими мовами народів СРСР.

Марксистсько-ленінські принципи інтернаціоналізму лежать в основі поданих у словнику численних

матеріалів про відображення життя і творчості Т. Г. Шевченка в літературах зарубіжних країн, про діячів прогресивної культури різних народів, які перекладали твори поета або ж є авторами праць чи художніх творів, присвячених українському поету.

У цьому виданні читач знайде багато статей, які містять критику ворожих концепцій у шевченкознавстві, дають відсіч усім спробам викривляти й фальсифікувати творчість поета, своїм змістом спрямовані проти ідеології українського буржуазного націоналізму і великодержавного шовінізму.

«Шевченківський словник» — багатолітнє видання, в ньому подано репродукції маслярських творів Т. Г. Шевченка, а також творів на шевченківські теми художників, скульпторів, майстрів декоративного мистецтва. Серед ілюстрацій — автографи творів поета, фото його видань багатьма мовами світу.

Вихід у світ «Шевченківського словника» — значна подія в культурному житті країни. Він, безумовно, стане великою цінністю для тих, хто цікавиться життям і творчістю генія української літератури.

В. ЗДОР.